

NR 5/2018. STAN NA DZIEŃ 4 czerwca 2018 r.

BIULETYN PRAWNY

ZMIANY PRAWNE NA RYNKU FUNDUSZY

BIULETYN PRAWNY

I. Akty prawne dotyczące rynku Funduszy

1. Prawo krajowe

- 1.1. Ustawa z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych;
- 1.2. Ustawa z dnia 12 kwietnia 2018 r. o zasadach pozyskiwania informacji o niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego;
- 1.3. Ustawa z dnia 10 maja 2018 r. o zmianie ustawy o pracowniczych programach emerytalnych.

2. Projekty Ustaw/rozporządzeń

- 2.1. Rządowy projekt ustawy z dnia 19 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz niektórych innych ustaw;
- 2.2. Projekt ustawy z dnia 25 maja 2018 r. o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw.

3. Komunikaty, wydarzenia i stanowiska organów nadzoru

- 3.1. Analiza nowej ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy dokonana przez Deloitte;
- 3.2. Co zmienia nowy projekt ustawy o PPK – Omówienie projektu ustawy przez FIS z dnia 28 maja 2018 r.

II. Obszar zmian

1. Prawo krajowe. Nowe przepisy wchodzące w życie

1.1 Ustawa z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych.

Status: Ustawa weszła w życie 25 maja 2018 r.

Nowe przepisy wynikają z konieczności zapewnienia w Polsce skutecznego stosowania unijnego rozporządzenia w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych oraz w sprawie ich swobodnego przepływu (tzw. RODO). Do nowych przepisów będą musiały dostosować się wszystkie podmioty, które zbierają i przetwarzają dane osobowe. Przedstawione rozwiązania mają przyspieszyć postępowania w sprawach ochrony danych osobowych.

Zgodnie z nowymi przepisami, zniesiona została dotychczasowa dwuinstancyjność postępowania w sprawach naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych. Dzięki temu rozwiązaniu obywatel będzie miał możliwość szybszego uzyskania sądowej ochrony swoich praw. Kolejnym celem przyspieszenia postępowań, prowadzonych w związku z naruszeniami przepisów o ochronie danych osobowych, jest wprowadzenie przepisu, dzięki któremu podejmowana przez organ kontrola nie będzie mogła trwać dłużej niż miesiąc od dnia podjęcia czynności kontrolnych.

Ponadto ustawa przewiduje ustanowienie nowego, niezależnego organu zajmującego się sprawami ochrony danych osobowych – Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych (PUODO). Zastąpi on Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych.

Prezes tego Urzędu będzie powoływany na swoją kadencję przez Sejm za zgodą Senatu. Będzie go można odwołać tylko w wyjątkowych przypadkach (umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe stwierdzone prawomocnym wyrokiem sądu). Wzmocnieniu pozycji PUODO służyć ma również prawo do samodzielnego nadawania sobie statutu czy możliwość korzystania z pomocy funkcjonariuszy innych organów kontroli państwowej lub policji w przeprowadzanej kontroli.

PUODO będzie mógł kierować do organów państwowych, organów samorządu terytorialnego, państwowych i komunalnych jednostek organizacyjnych, podmiotów niepublicznych realizujących zadania publiczne, osób fizycznych i prawnych, jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi oraz innych podmiotów – wystąpienia zmierzające do zapewnienia skutecznej ochrony danych osobowych. Będzie mógł również występować do organów z wnioskami o podjęcie inicjatywy ustawodawczej albo o wydanie bądź zmianę aktów prawnych w sprawach dotyczących ochrony danych osobowych.

Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych będzie wydawał takie rekomendacje dotyczące odpowiedniego zabezpieczenia danych osobowych. Każdy podmiot będzie musiał jednak sam

ocenić ryzyko związane z wyciekiem danych osobowych i zastosować odpowiednie środki zabezpieczające.

Z chwilą wejścia w życie nowej ustawy, traci moc obowiązującą dotychczasowa ustawa o ochronie danych osobowych z 29 sierpnia 1997 r.

Źródło: <http://dziennikustaw.gov.pl/du/2018/1000/1>

1.2 Ustawa z dnia 12 kwietnia 2018 r. o zasadach pozyskiwania informacji o niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego.

Status: Prezydent podpisał ustawę – 28 maja 2018 r.

Ustawa dotyczy badania niekaralności zatrudnianych lub już zatrudnionych na stanowiskach związanych z: zarządzaniem mieniem podmiotu sektora finansowego lub osób trzecich, dostępem do informacji prawnie chronionych lub z podejmowaniem decyzji obarczonych wysokim ryzykiem utraty mienia tego podmiotu lub osób trzecich bądź wyrządzeniem im innej znacznej szkody.

Ustawodawca nie zdecydował się na wprowadzenie katalogu stanowisk pracy, na których dopuszczalne będzie żądanie podania informacji w zakresie karalności, pozostawia tę kwestię racjonalnej ocenie pracodawców

Pracodawca będzie mógł żądać od osoby zatrudnionej oświadczenia dotyczącego niekaralności/skazania lub informacji z KRK nie częściej niż raz na 12 miesięcy oraz przy uzgodnionej zmianie stanowiska pracy a także w przypadku uzasadnionego podejrzenia, że osoba ta została skazana za takie przestępstwo w trakcie zatrudnienia. Koszty wydania zaświadczenia będzie ponosił pracodawca.

Niezłożenie oświadczenia bądź informacji z KRK może stanowić przyczynę nienawiązania stosunku pracy lub nie zawarcia innej umowy, na podstawie której świadczona ma być dana praca, w tym umowy zlecenia, umowy o dzieło, umowy agencyjnej lub innej umowy o podobnym charakterze. Z kolei w przypadku osoby już zatrudnionej nieudzielenie na żądanie pracodawcy informacji lub udzielenie informacji potwierdzających skazanie prawomocnym wyrokiem może stanowić przyczynę rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem lub rozwiązania innej umowy bez względu na podstawę prawną świadczenia pracy.

Źródło: <http://www.sejm.gov.pl/sejm8.nsf/PrzebiegProc.xsp?nr=2287>

1.3 Ustawa z dnia 10 maja 2018 r. o zmianie ustawy o pracowniczych programach emerytalnych.

Status: Ustawę przekazano Prezydentowi do podpisu – 17 maja 2018 r.

Nowelizacji ustawy dostosowuje polskie prawo do unijnej dyrektywy, która ma ułatwić korzystanie z prawa do swobodnego przemieszczania się pracowników między państwami Unii Europejskiej. Ustawa przede wszystkim wprowadza:

- określenie maksymalnego okresu oczekiwania na nabycie prawa do przystąpienia do dodatkowego programu emerytalnego;
- rozszerzenie obowiązków informacyjnych pracodawców prowadzących pracownicze programy emerytalne względem ich członków;
- przekazywanie informacji przez zarządzających pracowniczymi programami emerytalnymi pracodawcom prowadzącym takie programy;

W ustawie określono maksymalną dopuszczalną długość okresu oczekiwania na nabycie uprawnień emerytalnych – okres nabywania nieprzebadanych uprawnień lub okres oczekiwania lub oba te okresy nie powinny przekraczać 3 lat w przypadku pracowników, których stosunek pracy ustaje z powodów innych niż nabycie uprawnień emerytalnych.

W ustawie, określono również obowiązki informacyjne pracodawców względem uczestników programu, byłych pracowników oraz osób uprawnionych do otrzymania środków zgromadzonych przez uczestnika programu w przypadku jego śmierci:

- w stosunku do aktualnych uczestników PPE – obowiązek udzielania na piśmie, na wniosek uczestnika programu, zrozumiałej informacji o tym jak ustanie zatrudnienia uczestnika wpłynęłoby na jego uprawnienia do środków zgromadzonych na jego rachunku w PPE;
- w stosunku do byłych uczestników PPE – obowiązek udzielania na piśmie, na wniosek byłego uczestnika programu, zrozumiałej informacji na temat wartości zgromadzonych środków na rachunku byłego uczestnika PPE oraz warunków traktowania środków zgromadzonych na rachunku byłego uczestnika PPE.

Ponadto ustawa wprowadza na organ nadzoru nałożono obowiązek dokonania – do 31 stycznia 2019 r. – zmian w rejestrze pracowniczych programów emerytalnych, w odniesieniu do pracodawców, którzy nie dopełnili obowiązku poinformowania o dostosowaniu umów zakładowych do brzmienia nowelizowanej ustawy. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Źródło: <http://www.sejm.gov.pl/sejm8.nsf/PrzebiegProc.xsp?nr=2391>

2. Projekty ustaw/rozporządzeń.

2.1 Rządowy projekt ustawy z dnia 19 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz niektórych innych ustaw.

Status: Skierowano do I czytania na posiedzeniu Sejmu – 18 maja 2018 r.

Celem projektowanej ustawy jest transpozycja regulacji zawartych w dyrektywie 2016/943/UE do prawa polskiego, która zgodnie z art. 19 ust. 1 tejże dyrektywy, powinna zostać wykonana przez państwa członkowskie do dnia 9 czerwca 2018 r.

- W projekcie zaproponowano m.in. uszczegółowienie definicji tajemnicy przedsiębiorstwa (chodzi głównie o jej formę i dostępność);
- Wprowadzenie nowych środków ochrony prawnej w sytuacji naruszenia tajemnicy przedsiębiorstwa (należą do nich: publikacja wyroku lub informacji o jego treści, zasądzenie wynagrodzenia za korzystanie z tajemnicy przedsiębiorstwa w przyszłości, określenie odszkodowania jako równowartości opłaty licencyjnej należnej z tytułu korzystania z tajemnicy przedsiębiorstwa);
- Wprowadzenie odpowiedzialności karnej osób, które wykorzystają lub ujawnią tajemnicę przedsiębiorstwa, z którą zapoznali się w związku z udziałem w postępowaniu sądowym dotyczącym czynu nieuczciwej konkurencji lub w związku z lekturą akt takiego postępowania (o ile w postępowaniu tym sąd wyłączył jawność rozprawy) – dotyczyć to będzie wszystkich uczestników postępowania (stron, pełnomocników, biegłych, tłumaczy, członków składu orzekającego, protokolantów, pracowników sekretariatu sądu), a także osób, które nie będąc uczestnikami postępowania, uzyskały dostęp do akt (np. w związku z czynnościami związanymi z wizytacją).

Ze względu na specyfikę przedmiotu regulacji, transpozycja musi mieć kompleksowy charakter i dotyczyć kilku obszarów stosunków prawnych. Implikuje to konieczność interwencji legislacyjnej w zakresie materii regulowanej w kilku aktach prawnych:

- ustawie z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji¹) (dalej powoływanej jako „u.z.n.k.”),
- ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego²) (dalej powoływanej jako „k.p.c.”),
- ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (dalej: „u.o.k.i.k.”).

Źródło: <http://www.sejm.gov.pl/sejm8.nsf/PrzebiegProc.xsp?nr=2549>

2.2 Projekt ustawy o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw.

Status: Komisja Prawnicza – 30 maja 2018 r.

Nowelizacja ustawy ma na celu przede wszystkim:

- Zapewnić spójności systemową w zakresie blokad rachunków bankowych na krótki okres. W polskim systemie prawnym brak jest regulacji (poza wprowadzonymi ustawą z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu przeciwdziałania wykorzystywaniu sektora finansowego do wyłudzeń skarbowych do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa) przewidujących zaskarżalność blokad na krótki okres (48 lub 72 godz.), jeśli blokada nie jest dokonywana na żądanie prokuratora.
- Informowanie przez bank lub spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową (SKOK) o żądaniu blokady na wniosek podmiotu kwalifikowanego. W aktualnym stanie prawnym pojawiły się wątpliwości czy i w jakim zakresie bank lub SKOK może przekazać informację o blokadzie podmiotowi kwalifikowanemu.
- Rozszerzenie zakresu danych przesyłanych przez banki, SKOK-i i izbę rozliczeniową za pośrednictwem systemu teleinformatycznego izby rozliczeniowej (STIR). Zmiany w tym zakresie powinny przyczynić się do zwiększenia skuteczności analizy ryzyka.
- Dodanie definicji pełnomocnika do rachunku podmiotu kwalifikowanego - Proponuje się, aby pojęcie pełnomocnika do rachunku podmiotu kwalifikowanego obejmowało osobę umocowaną do składania dyspozycji dotyczących rachunku podmiotu kwalifikowanego, do dokonywania wpłat gotówkowych na rachunek podmiotu kwalifikowanego lub wypłat gotówkowych z tego rachunku, w imieniu jego posiadacza, w tym użytkownika karty płatniczej w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych

Źródło: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12311701/katalog/12509101#12509101>

3 Komunikaty, wydarzenia i stanowiska organów nadzoru

3.1 Informacja Deloitte dotycząca nowej ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy;

W dniu 15 maja 2018 r. na stronie Deloitte pojawiła się informacja dotycząca nowej ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy – rejestr beneficjentów rzeczywistych.

Źródło: <https://www2.deloitte.com/pl/pl/pages/doradztwo-prawne/articles/alerty-prawne/nowa-ustawa-o-przeciwdzialaniu-praniu->

[pieniedzy.html?utm_source=newsletter&utm_medium=email-15-05&utm_campaign=C%2FRG-TAX-04942-LGL_expert%20articles](https://fispoland.com/2018/05/28/zmienia-nowy-projekt-ustawy-o-ppk-cz-1/?utm_source=newsletter&utm_medium=email-15-05&utm_campaign=C%2FRG-TAX-04942-LGL_expert%20articles)

3.2 Co zmienia nowy projekt ustawy o PPK – Omówienie projektu ustawy przez FIS z dnia 28 maja 2018 r.

W dniu 28 maja oraz 30 maja na stornie FIS pojawiła się w dwuczęściowa analiza poświęcona nowemu projektowi ustawy o pracowniczych planach kapitałowych.

Część pierwsza: http://fispoland.com/2018/05/28/zmienia-nowy-projekt-ustawy-o-ppk-cz-1/?utm_source=getresponse&utm_medium=email&utm_campaign=fispoland&utm_content=Zobacz+nowe+publikacje+FIS

Część druga: http://fispoland.com/2018/05/30/zmienia-nowy-projekt-ustawy-o-ppk-cz-2/?utm_source=getresponse&utm_medium=email&utm_campaign=fispoland&utm_content=Zobacz+nowe+publikacje+FIS

Kontakt

Jeżeli nie chcą Państwo otrzymywać tego typu korespondencji w przyszłości, prosimy o przekazanie takiej informacji na adres dsm@finat.pl
